

А. Даскалов е написал проза *Черепи*. Млад човек пише за черепи! Идеята не е нова и макар, че автора изглежда да може да рисува, не е дал нищо, защото изнесеното е много старо.

Звезделин Ц. е напечатал две пиески. Те са кратки, но стихът е издържан, а идеята облжхната с топло чувство. Той не се губи в мъглите на модернизма и вжрви ли по тоя път, ако му е заложила ористницата дел за песни в душата — ще успей.

Най сетне е поставен *Дим. А. Миленски*. Той си прилича сжс пжрвия — *Димитров*. И редактора добре е сторил, че е завжршил с *Миленски*, защото тжй сборника някак е по завжршен.

Общото впечатление е, че най-младите са се учили от по-старите наши майстори на стиха, а са изгубили дирята на поезията в неприходимия лес на модернизма. Може би че мъглата е пригодна за бездарностите, но ако некой от участниците в сборника искат да не губят времето си напраздно — нема да е в тяхна вреда, ако се заловят за поука о поет с известност и с даруване. Нека се вслушат в народната песен, в родната реч и от там да дочуят нещо. Опитайте се, млади хора, да се приближите кжм живота на широката маса, вслушайте се в нейте поверия, обичаи и приказки, вслушайте се в родната реч; спрете ухото си в ритма на народната песен и ще разберете какви ценности има пред вас. И тогава вместо *модри сжнища, сини екстази, сини часове* — вие ще насадите цветя, които лжхат с здравината на живота и сжзидете перли, които да светят сжс народна мъдрост.

